

מערכת הביטחון מודיעה בתדהמה

נירית אנדרמן

צילום: ניר כפרי

הם שלחו את אנשיהם לסכך את חייהם בעיר רח' האויב, הם אישרו חקירות ביטוליות של אנשים ביטחוניים, הם שיבצעו אנשים לבגוד בעמם ובמולדתם, וכך הם היו אלה שנתנו את הפקודה לחסל לא מעט אנשים. ששת האנשים הללו עמדו בראש אחת ממערכות הביטחון המרכזי וזית של ישראל, והשתמשו במות העצום שדפקו בידיהם כדי לניסוח את המצוות שירדו להטור על שלומם על אורחי המדינה הזאת, אבל המודיעין האנושי והמוסרי שהטורה הזאת נפתה היה לא מעט כבד.

במסגרת "שומרי הסף" מתייצבים השישה הללו אל מול המצלמה ומספקים וידוים מפתיעים ותובנות מטלטלות על המציאות שבה אנו חיים. במיוחד עכשיו, שבו עיניים לפני הבחירות לכנסת, שרק האוזן לניתוחים של המציאות המסומנת, הנשמעים מפייהם של מי שהוכרו מקיבוץ את

הנדר האלים והאכזרי ביותר של הסכסוך הישראלי-פלסטיני. כפרט, שוכה במוצאי שבת כפרים סרט התעודה הטוב ביותר מטעם איגוד מבקרי הקולנוע האמריקאי (ראו בהמשך), מצליח הבמאי ריור טורה לחלץ משיי שה ראשי שב"כ לשעבר לא רק וידוים בניסוחים מרתקים, אלא גם הכרה בטעויות שהם עשו במסגרת תפקידם וביקורת נוקבת על החלטות הדרג המדיני שהתגלו שידתו.

"לא מייצרים שלום בשיטות צבאיות, שלום אתה חייב לבנות על מערכת אנון, אחרי מהלכים צבאיים או בלעדיהם. כמו שמי כיר את הפלסטינים היטב, אני טוען שלא צריכה להיות בעיה לייצר אתם מערכת אמיתית של יחסי אמון", מנהיר למשל במסגרת אבי ריכטר לראש השב"כ בשנים 2000-2005, "במדינת ישראל זה לוקחם טריל מדי לא לרבר עם האויבים שלנו", מסכים עטו אברהם שלום ושטימט בתפקיד בין 1986-1986. ג. אנו חייבים לר"ב עם כל מי שמסוכן לרבר אתנו, הוא מבהיר, כולל תאמא, הג'יהאד

הבמאי ריור טורה וממפיקה סילפיה קוברסקי. תובנות מטלטלות

האיסלאמי והמסורד אחמדינג'אד, "גם אם הוא עונה בתוצפה אני בעד להמשיך. אין אלטרנטיבה", מציין שלום. "אז המנה של איש מודיעין מקצועי, לדבר עם כולם. ככה מתבררים דברים. אני רואה שרוא לא אוכל זכויות, ודוא רואה שאני לא שותף נפטי". מיד לאחר מכן, מוצג במסגרת סקסט שכתב פרופסור ישעיהו לימוביץ ב-1968, שנה בלבד לאזרח מלחמת ששת הימים. "מדינה השולטת על אוכלוסייה ציונית של מיליון וזים תהיה בהכרח מדינת שב"כ, עם כל מה שמתחייב מזה, כהשלכות על רוח הרוח, על חופש היחיד והמיחוסה ועל המשטר הרמקוסטי. בריכוז תנועת מרי ערבית מזה, וברכישת קווי לינגים, בוגרים ערבים, מזה. יובל ריסקין, שכינה בראש השב"כ מ-2005 עד השנה שעברה, מניב תרצות: "אני מס"ב עם כל מהלך".

המספר 9999

עמי איליון (1996-2000) ממיל ספק במרט בייעולות החיסולים המסורתיים של מנהיגים ודתיים בקרב האויב, כרטיס גיליון (95-96) מעיד כי ירחש כאן ריח לפנות יושבים בשטחים, האילו יעקב פרי (88-94) מודה כי מי שעזב את שירות הביטחון ונשא עמו את זכר הפשיטות הליליות על בתים של משפחות מבוהלות - "הופך לחיות שנאלץ קצת".

שיטת ראשי השב"כ לשעבר מודים במרט כי היסטוריה של הכיבוש נרמזה נוקים אירועים גם לגד הצבא במשואה. "העתיד של ישראל", ודור אברהם שלום באתר האמריקאי המסלילות במרט, "הוא גורם לשינוי באופי של האוכלוסיה. כי אתה מכניס את רוב הע"ם עידים שלום לצבא, והם רואים שם דבר והיפוכו: מעד אחד שזה רוצה להיות צבא עממי, ומבד שני צבא ביובש אכזרי, שרואה לגרמנים כמלחמה העולם השנייה".

ממה התפיסה שרון

"שוה"ר השק", הוקדן בימים אלה בבתי הקולנוע בארץ, הוא אחד משני סרטי העודה הישראליים שיוצרוהם בסמך ציורניים ביזם המישי הקרוב. הסרט נכלל ברישי 15 הסרטים שעלו לשלב הבני הנגזר בתחרות האוסקר לסרט רתי עודה הטוב ביותר והסרט הישראלי השני הוא "חמש מצלמות שמריות" של ישימאר בודנס וג'רי דריילי. ביתם הימישי יזכרו שמתחשת המועי מרים שיעלו לשלב התחרון במתי רות הוקדנת.

סרטי של מודה הוקדן כמבשרה בפסטיבל ירושלים האחרון, ומשם המשיך למסע במימס בפסטיבל הקולנוע ברחבי העולם. הוא מטי ליה לרתק קהל בכל מקום שהוא מוקדן, וזכה לביקורת מצוינת, נודף פרסיס בזה אחר זה, ומעלס ודך ללכ הצופים לא רק בכות הפתחות ונוליו הלב של מרואיני, אלא גם בכות העישי הקולנועית המודרנית והמושקעת שלו.

בתחרות ממעם אינור מבק" די הקולנוע האמריקאי, שבה זכה שלוש, נפו הסרט על "This Is Not a Film" של המבאי האיראי ג'ניאפר פנאה, שלפי המפורשת הוכרזה מואדן לצופת בתוך ע"י המדינות המושקעת שלו.

נה לקראת הקדנתו בפסטיבל קאן האחרון, ועל "Searching for Sugar Man" בנג'וליו, וזכה פרס חבר השופטים בפסטיבל סאטונס האחרון.

לפני כן זכה "שוה"ר הסף" במרט סרטי העודה הטוב ביותר ממעם אינור המבקרים של לוס אנג'לס ומקום השני בתחרות הנקב"י לה שטיקים אינור המבקרים של בני זרקה. הוא גם מועמד לפרס הוקדנתו שמעניק אינור המבקרים האמריקאי ומסך זה התיקיס ב-26 בחודשו. בטקס לכך זכה הסרט בביקורת מחללת, בין היתר בש"ני המטינים המבוללים של העשיית הקולנוע האמריקאי, "הראישי" ר'הוליווד "שוה"ר", וכן נכלל ברישימות רבות של "עשרת סר"י השנה", שפורסמו בשבועות האחרונים בעיתוני העולם. בין היתר הוא הופיע ברישימות כאלה שפורסמו במקרי הקולנוע של "ניו יורק טיימס", "לוס אנג'לס טיימס" ו"אנטרטיינמנט ויקלי".

בריאון כחל איבי מספר מודה כי העיקר למישי נולד אצלו במסן עקבר על סרטי העידי קודם שלון "שוה"ר" (2008) "הראישי" שם את רב ווינטלס, וזדה סרף לי שרואיל שרון הושפע מאוד מרואין שנתנו ב-2003 ארבעה ראשי שב"כ לאל" כס פייסמן "דיינות ארוכות". הם אמרו שם שאם שרון ימשיך לגלל את המדינה כפי שנהיל אותה עד אז, ישראל תגיע לסכוד מותם.

ריינטלס טען כי שהמחנה הוא ננעה כשרון עוקמת, כי זאת ב"קודת שבה מלכ המסמר הביטי חוני, מימד הצייל, מסמקויות ששרון רכי העיקר, כשמשמעה את זה, ונרלקה אצלו הנודה הראשונה בה, באתה קופסה גם הודמן למורה לצופת כ"יעפל מלחמה של איול מורים, שבו ריאין הוקוסמנדריס הנודה את זה הגנה האמריקאי לשעבר, ווכרט קאנטנאה, שדה דמות טפחה במערכות המאריי קאית ממשיח השלילי קובה וכ" מלחמת וייטנאם. הייתי או כמריפ על "עופל מלחמה". ראיתי את הס"ר ש זהו העפ"ר", מספר מודה. "את אמרתי לעצמי שאני צדיק לנסות להביא את אנשי השב"כ האלה ולשבנע אותם לקום ולרדב כפעם הראשונה על המסך הישראלי פלטיטי מנודת המבט שלהם".

הראשון שאליו פנה היה עמי איילון, שהסכים לעשות פועלה ולשייע בניום יתר ראשי השב"כ ולפריקס הקולנועי. "מה לא היה תלחיד קל עשיתי אותה לאיך אתה וכל אחד שמה ריאין אותי. מתוקים בניום כמעטילים. שאלו סומכים על מה קודו אותה, שלא מה ברוק אני רוצה לעשות ובכדו את כל מה שרצו למי", מספר מודה.

למסוף קיבל מודה את הסמכתם של המשת ראשי השב"כ לשעבר את וויסקי, שעדיין כיון או כתי" פקה. גייס לפריקט בשלב מאוחר יותר. הם לא העיבו לו תנאים או מנבלות מיוחדות, והא צעיר, פרט לאברהם שלום. "במגישה אתה, אחרי שהמכיס להשתתף במרט, הוא אמר לי שלא ירבו אף פעם על פורטל (קו) 300. והא אמר שעל זה הוא לא יוכל ללכת", נוכד מודה. "אמרתי לו במדה, נרבו נוראה מה יהיה".

בדומה ל"שלטון הרוק", סרטי העודה הישראלי מצוין נוקים ומשיים ריענ אלכסנדרוביץ' ובו ריאין שודה של כמרים לשעבר במעי

שיצבו בפניו כעבורה על הסרט הזה - המחמר בחוטרי איכיון מתאימים. והוא גם מבחיר מודע "שוה"ר הסף" הוא סרטי העודה היקרי ביותר שנודע בכל הנראה אי פעם בישראל והקריפרודוקציה, שנתמכה על ידי ערוץ 1 וקרן רביטוביץ', נערה בתקציב של 1.3 מיליון דולר.

"יהי לי ברור מההתחלה שא" בי יורב הרבה כפי למישי הנה, כי הדיבט הקולנועי חשוב לי לא פחות מההיבט התוכני, והיעתי שברוב המקרים, בזמן שרמורואינים ירבי ור לא יהיה משדו ויוזאלי שאיכל לשיכל כמרים שלהם כדי למפר את היסוד", מסביר מודה.

ההתרחשות עצומה, לא מסוה סרוד מה קודם, אבל בשני רעיקים מודי קסת רחמונה למדי העולם סטילס קמו וברורה אלו הם שני התצלוד המפורסמים של אלכס ליבס ושמואל רחמני, שהנציחו את המ"בליים החיים, רעיקים מפורים לפני שזוכלו על ידי אנשי השב"כ. "יהי לי השוכ שהעזמה בין שזה מבוסס על וויקטמנים אמיתיים", מבחיר מודה. "רעיקי שיהיו סקריות כמרט שבהם לא יהיו לי ור" מרים ויוזאליים מספקים. במיוחד לקו 300, שהוא אחד הארויעים הכי זכורים במרית ישראל, שכי מעט פחיל ממשה, הוא אומה "זה הרי אחד הארועים הדוממים

הצילום של אלכס ליבס מ-1984: המבליים שנהודו חיים מהאנטובוס בקו 300

והמארוסטיים ביותר בתולדות הישרות, ארויע שנועד בו שכבה שלמה של פיקה ושאריו כעצם הבהירו לשידות לראשונה שאני שיו כפשיים למיעדת המשפסית. עד אז הוא התנהל באיוה עולם אמה, שבו הוא יכול היה לעשות מה שרצה ליעות, לחונן, לעשות הכל וכלי חוקים. ופה פתאום התי קאור כמדד תפקיד קריטי. אז הפשיית הוא צריתי לעשות מחות לצלי מים ולעבדותם".

העובדה שלום, שדה או ראש השב"כ, השתבנע במופי של רבד לרבר על הפרשה - כמסופה של שיחה שנמשכה שעות רבות - מ"י סיפה אף הוא עוצבש ורוקוסמנדריס טרשימה למפר הה במרט. הרויק פריטיס חשוב היה למודה גם כמשיית המשתחררת את הרעיקים כי למשל כמשיית המשתחררת את היסולו של עיאש - שחולס ביי צוץ של כלולו כלולדי ליד אורי נ-ו - המוכתה מנקודת מבטה של מצלמה המתקפת כביכול במול"ט

יתר עם המפיקה הישראלית של הסרט, פיליפה קוברסקי, והי לינו השניים להשתמש באנמי" ציה ממחשבת תחלת-סדר כדי להדמוודי עם הביעה ולשליח כך סצינות שלטות: ההשתלשלת על האוטובוס בקו 300, חיטול היא עיאש, השלת הפצצה על ביתו של כאלה שאוודה ועדה "מראש היה לנו ברור שנוקד" את CGI ואכינטיית תלת-סדר ממחשבת כריסה הכי נבונה, אם כי בהחלה לא היה ברור לנו עד כמה זה יק"ר", מבחירה קוברסקי. "לכן כמסופה של רבר תקציב הסרט היה נבנה ל"ד צננים וחגי כמפי שתיכנוננו. ל"ד בריה, כשליש מהתקציב הושקע בקסטי הנאמנצה, ששנוד בחברת סקנאף הצרפתית.

התוצאה מרשימה, מסצינת האנימציה המשתחררת את הרעיקים הקריטיים במרטה קו 300, למי של, נואה אויבוס מוקח בחיילים, כצילום תודות, וברקע נשמעים צעקות, סירנות, קולות ירי ותר"טור של הקוקוספר המרחה ממעל.

המרחף מעל ביתו. "ככה הבית שלו נראה מאוחר באמת", מסביר מ"ר רה. "לקחנה המנוח של ביתו ושל הסביבה, בנינו את הכל בתלת" טמה, ולכן התמונות של המולט" סצינות תמונה שודה לאופן שבו הדברים נראים במציאות".

החלק הקשה ביותר בעבודה על הסרט, הוא מציין, היה שילב הע"ריות. לערוך שישה ראינות, כל אחד מהם של כ-12 שעות, למרטי של 90 דקות בלבד - "זה היה ייסורי איוב", הוא מצוידה נרטה ארוכה יותר של הדברים צפיה לצאת ככאוב הקרוב, סדרות של ויזיה של המשיה פריקים שתאודר בערוץ 1.

"העתיד שחור", חורף שלום במרט. "אתה מכניס את רוב הצעירים שלנו לצבא, והם רואים שם דבר והיפוכו"

ההתלהבות מהסרט בחר"ל החלה כבר בשלב הראשון, כרי שר השניים יצאו לניסוי מיוון באירופה, מבחירה קוברסקי. כרי שר הניעו לפריצינג בניון שבשיי ובי רק מספטים מפורים מראיונות אודיו ומקורטים עם ראשי השב"כ, כלי פריים מצולם אהר, וכמה קסטי ארכיון - זה הספיק "עלינו לבמה, וירכבו קצת, הראינו את המריול, וכשנמנדה הפרונטציה השתדרה דמשה בחרה רמשה, היא מספרת. "אז המנחה שאל, 'אר"ק, מי מפוגיץ' ושמוס בולם הצביוני, כולם", היא עוקת.

מנקה הביוב

מורה עצמו התפעל על פעם, הוא מודה, מהרעים שמטע באיונות. "הלמת שלי נעמטה 20 פעם לפחות בכל ראיין", הוא מצוין. "בשיחה עם יובל ריסקי, למשל, שאלתי אותו על מות המפקדה הלחיית חוקית, ושפאום אם המוניר לוג הזה שפתחה את הסרט, על מה קודה לה כשאתה עם תמולטל לק" ות חיים של כן ארם. אני לחלוטין לא ציפיתי לכוח רבה. אז חיי הארם שכנתקודי נבנה שדא אבי תודת היסולו המטקוד יור עם מויגי ע"י לת, ושפאום לשיכיע מה שעובר עליו בפנים זה מודים, במיוחד לן, שטה שחכי מעניין אותי זה הדיבר טיט בפשיים, שמה המיכסת המפכיר לוגיות שמניעות את הנן ארם". הוא חוזר ומדגישים שאנשי השב"כ אינם אלא שחיים, שחיים, שחיים - רינת ישראל שולחת כדי לגלל את הסכסוך הישראלי-פלסטיני

"אנכי, אני לא חושב שהם מבידי עים רעות פוליטיות בסדר. אני לא חושב שהם באים מטובאל או מיטין, אלא שהם מאוד פרוגרסיביים, וטריברים מתוך הבנה עמוקה של מה הסכסוך הזה נכת, טובה ומשיך לגבות אם הכל ימשיך להתנהל כפי שהוא מתנהל. הם מבינים את זה, הם השתמשו בכוח, הם עשו בשליחותנו כל מה שאפשר כדי לרכא את הדיבר הזה, והם באים היום ואומרים 'די, אי אפשר יותר, מספיק עם הכוח, זה לא עובד, זה גם לא יעבוד'. הבעיה היא שהדרך הטובה והפוליטי שצריך להתחילט לאן הוא רוצה לקחת את המדינה הזאת לא תמיד ממלא את תפקידו. עם זאת, חשוב לי שלא ייצא מזה שהצר הפלסטיני הוא פטרנר נפלא. זה לא המצב. אבל מה שהם אומרים זה שקודם כל אנחנו צריי בים להסתכל על עצמנו.

"כאורה אני אימה, אדבק'חמיש שנים היה עכשיו שקט ביהודה ושומרון. שקט, וכלום לא בעי' שה. זה פשוט, עכשיו כולם מבידי נים שאינתיפאדה שלישית יכולה לפרוץ בכל רגע, ואז מה יקרה? כוחות הביטחון יצטרכו להתחוק את המסכה חזק, לרכא עוד וידי, זה יגביר את ההתמסרות בצד השני, וישוב נמצא עצמנו באותו פרפטואום מובילה שבו אנחנו נמצאים כבר 40 שנה".

יש לך רצון, או תקווה, שהם רט הזה יצליח לשנות מישהו אצל אנשים שיצפו בו באיך?

"כן, אני חושב שסרט כזה יכול לפתח לך את העיניים ולגרום לך להסתכל על המצב מבטב אחר. הוא יכול לשנות תודעה, במיוחד של אנשים צעירים, ואני רואית את זה קודם. אחרי ההקרנה בידוי שלים בינשו אלי' שלושה מתנהלים ואני לך, 'ו' פעם ראשונה שאנחנו רואים סרט שאנחנו הולכים אחריו הבייתה לחשוב טוב'. כך שזה מודו משהו, כנראה דווקא מפני שזה בא מהאנשים האלה".

בתים העבריה על הפרט, האם אתה יותר אופטימי או יותר פסימי?

"הריבה יותר פסימה בעיני, אני הני עכשיו את נסודת האלי'חזה אני לא רואה היום במכיכה סנהני שיהיה מסוגל לפצל את ההחלטות הדרושות כדי לפתור את הסכסוך הזה. צריך למשל לפנות את קרית ארבע, אבל ראש הממשלה שלט, בשביל לפנות ארבעה בתים שני' מנאים בהתנהלות כלתי' חוקית, מנשר אותם ומעביר אותם לסקוט אזה. זה פשוט הוי, אז האם הוא או מישהו מסם זיכל להחזות על פטיי של קרית ארבע, תפוח או אחר המ' קומות האלה, שזה המינימום כדי לייצר פה שתי מדינות לשני' עמים 'ראשי' השב'כ' הרבה יותר אופטימיים ממני. הם אומרים לי, 'אל תהיה פסימי, כי מנהיגות נחשה וחזקה יכולה לבצע את זה'. אבל אני לא רואה מנהיגות כזאת באופק, ולכן אני איבר' תי את התמורה. במתייני אחרון הענקים שיכול היה לעשות את זה שוכב בקומה כבר שני' שנים. מהאנשים שאני רואה היום שני' ליטיקה הישראלית אני לא רואה מישהו שיכול לשאת על כתפיו את המשא הזה, והמסקנה היא עגומה ומרובאת. מאוד".

דיסקין. חיוביים נפשיים צילום סתך הרצון. אבנר גאון

אילון. מסיל ספק

פרי. קצת שמאלן

גילון. חשש גדול

שלום. לדבר עם כולם

משטייעים תבורואיינים הברים שהם למעשה ביקורת על האופן שבו מנהל הדין המדיני את השי' מסוף. האם הם אמרו את הדברים הללו גם לפוליטיקאים?

"זה מורכב. קודם כל, אני מניח שאצל חלקם אלה תובנות שעלו בהם לאחר שסיימו את התפקיד כשותאפטר להם להסתכל בדי' רוספקטיבה על הימים ההם. כמו כן, צריך לומר שראשי שב'כ הם דרג פקידותי. כל אחד מהם, כששאלתי אותו את השאלה הזאת, אמר: 'אמרתי את הדברים בצורה כרורה'. ויכל דיסקין למשל סיפר שלפעמים זה הגיע עד כדי צעקות וצרחות, עד כדי כך שאתה לא ירי עת מי כודר הוא ראש שב'כ ומי ראש ממשלה. אחרים אמרו זאת בצורה יותר מעודנת.

בטנה. 'לציבור בישראל, ובמיוחד בתל אביב, מאוד קל תמיד לבקר ולומר באיזו ברוטליות השב'כ מתנהל', מציין מורה. 'חשוב שעושים את זה, אבל צריך גם לדי כוד שהם נשלחים בשמנו לעשות את העבודות הכי מסריחות והכי מלוכלכות שיכולות להיות, כדי שאת ואני ניכל לשבת פה ולנהל שיחה בשקט, בלי שיפציצו אותנו ויאכלו אותנו. יעקב פרי סיפר לי שאחד האנשים החשובים בשירות אמר לו פעם שמדינת ישראל שיר לחת אותם לביוב, לנקות את מה שיש שם, וכשהם יוצאים החוצה, מלוכלכים בכל מה שרביוב ספי' פק - בהקשר של פרשת קו 300 - אין אף אחד שמוכן אפילו לשתף אתם בכל הוזהרה הזאת".

בחלקך האחרון של הסרט